

מ"ת 61815/10/15 - מדינת ישראל נגד אסראא עאבד

בית משפט השלום בנצרת

04 נובמבר 2015

מ"ת 61815-10-15

ת"פ 61835-10-15

בפני: כב' השופטת - לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

נגד

אסראא עאבד

נוכחים:

מטעם המבקשת - עו"ד נורית הדס

מטעם המשיב - בעצמה ועו"ד ח'אלד אבו-אחמד

החלטה

1. המדינה מבקשת לצוות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה בת.פ. 61835-10-15.
2. כתב האישום מייחס לנאשמת עבירה של החזקת סכין שלא כדין ואיומים.
3. נסיבותיו של מקרה זה מיוחדות ויוצאות דופן: הנאשמת, שהיא אישה כבת 29, גרושה ואם לבת, משכילה וללא כל עבר פלילי, סובלת במהלך השנתיים האחרונות מבעיות נפשיות קשות, שהובילו אותה, בין היתר, לבצע מספר ניסיונות אבדניים באמצעים שונים, לרבות קפיצה מגובה, תליה, טביעה, נטילת כדורים, ולבסוף בדרך שפורטה בכתב האישום, והמהווה את היסוד לעבירות המיוחסות לה.
4. בעת האחרונה מתקיים במדינת ישראל מצב בטחוני בעייתי, שבמהלכו בוצעו ומבוצעים עדיין באופן יומיומי פיגועי דקירה, שבמהלכם נורו חלק מן המפגעים למוות על ידי אנשי כוחות הביטחון ואזרחים שנכחו במקום, במהלך ביצוע הפיגוע.
- הנאשמת החליטה לנצל מצב זה על מנת לביים ניסיון פיגוע דקירה במקום ציבורי, מתוך תקווה כי אנשי כוחות הביטחון יירו בה ויהרגו אותה, וכך תוציא לפועל את כוונתה להתאבד.
5. בהתאם לתכנית זו נטלה הנאשמת מביתה ביום 9.10.15 סכין בעלת להב באורך של כ- 19 ס"מ ונסעה

לתחנת האוטובוסים המרכזית בעפולה (להלן: "התחנה"), שהיתה הומה אדם.

סמוך לשעה 13:15 איתרה הנאשמת קבוצת אנשים ובהם חיילים שהמתינו באחד מרציפי התחנה, ניגשה אליהם, שלפה את הסכין והניפה אותו באופן ובצורה מאיימת, תוך שהיא נמנעת במכוון מלדקור אדם שעמד בצמוד אליה, וצועקת אל עבר החיילים החמושים שעמדו מולה: "אתם טרוריסטים", וזאת מתוך כוונה לגרום להם לירות בה למוות.

6. האנשים שנכחו במקום העריכו כי הנאשמת הינה מחבלת העומדת לדקור אותם, ולכן נסו לכל עבר, ובמקום נוצרה בהלה רבה. חיילים ואנשי כוחות הביטחון שהיו בתחנה נזעקו מיד למקום, ומאחר וסברו כי מדובר במחבלת העומדת לבצע פיגוע, כיוונו לעברה את כלי נשקם ודרשו ממנה לשמוט את הסכין מיד.

7. הנאשמת לא נענתה לקריאות והמשיך לאחוז בסכין בידה, במטרה כי יירו בה, ואכן בשלב זה ירו בה חלק מאנשי הביטחון ופגעו בה באזור האגן.

הנאשמת הובהלה לבית החולים שם אושפזה וטופלה.

8. עם מעצרה של המשיבה היתה ההנחה כי מדובר אכן במחבלת שביקשה לבצע פיגוע אך כשלה, ואולם משהחלה החקירה הובהר כי לא כך הם פני הדברים, וכי נסיבות מעשיה של הנאשמת הן כפי שפורט בסופו של דבר בכתב האישום.

כאמור, התביעה אינה טוענת כי הנאשמת התכוונה לבצע פיגוע או לפגוע באדם כלשהו, וכל מעשיה נועדו אף ורק לגרום למותה היא בידי אחרים.

9. הסניגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, ואכן כל האמור בכתב האישום מגובה היטב בראיות המצויות בתיק החקירה.

10. אשר לעילת המעצר טוענת ב"כ המאשימה כי מדובר במי שנשקפת מפניה מסוכנות רבה לשלום הציבור, כאשר מתוך מטרה לשים קץ לחייה, העמידה את הציבור בסכנה גדולה, שאך בנס לא התממשה כדי פגיעה בגופו או בחייו של אדם, למעט גופה היא.

11. התובעת מדגישה כי אין מדובר באירוע יחיד, אלא בניסיונות אבדניים חוזרים ונשנים, כאשר המשיבה נחושה להשיג את מטרותיה, ולשם כך אינה בוחלת באמצעים - כעולה מהודעותיה היא - לרבות אמצעים שיש בהם לא רק כדי לסכן את חייה היא ולהביא למותה, אלא גם כדי לסכן אחרים בציבור. כך מפנה היא לעובדה כי המשיבה עשתה ניסיון להשיג נשק חם אך נסוגה מחשש שאביה יגלה את כוונתה, וכן כי שקלה להתנגש ברכבה ברכב אחר וכך להביא על עצמה את מותה, מבלי לשקול את התוצאות לגבי נהג ונוסעי הרכב השני.

12. לשיטתה, נסיבותיה האישיות של המשיבה, קשות ככל שיהיו, אין בהן כדי להפחית ממסוכנותה, במיוחד כאשר האמצעים בהם היא נוקטת הולכים ומסלימים.

בנסיבות אלו, טוענת היא, אין כל חלופת מעצר שתסכן כדי להבטיח את שלום הציבור מפני המשיבה, וכי הדרך היחידה לעשות כן היא באמצעות מעצר מאחורי סורג ובריח.

עמוד 2

13. הסיניגור מפנה לנסיבות ביצוע העבירות, לעובדה כי אין מדובר בעבריינית או במי שחדורה ברצון או כוונה לפגוע בזולת, משכך הסיכון הנובע מפניה נמוך ביותר, וניתן להתגבר עליו בדרך של חלופה.
- עוד מצוין הוא כי אם נכונה טענת התובעת, כי אז המשיבה מסכנת גם את יושבי בית המעצר ועובדיו. כן טען כי נוכח טיב העבירות המיוחסות לה, אין כל הצדקה להותירה במעצר, וכי האיזון מחייב שחרורה, והגבלתה בתנאים מחמירים ככל שידרש.
- הוא מפנה גם לעבודה כי המשיבה מצויה בטיפול פסיכיאטרי אצל רופא הקהילה, נוטלת תרופות, ורק ביומיים שלפני הטיפול לא נטלה חלק מן התרופות שלא היו זמינות במלאי בית המרקחת, לדברי אביה.
14. לשם כך מציע הסיניגור לשחרר את המשיבה לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בבית אביה, תחת פיקוחם לסירוגין של מספר משמורנים - גברים ונשים, אשר יפקחו עליה בכל שעות היממה, ימנעו ממנה לפגוע בעצמה ולנקוט בכל פעולה שיש בה כדי לסכן את שלום הזולת.
15. לאחר ששקלתי את כל הנתונים והטיעונים כפי שפורטו לעיל, וכפי שהם עולים מתיק החקירה, סבורני כי אין הצדקה להוסיף ולהותיר את המשיבה במעצר, וכי בחלופת המעצר המוצעת יש כדי לענות על צרכי המעצר בפרשה זו, ולהלן אפרט את נימוקי.
16. תמימת דעים אני לחלוטין עם התובעת בדבר הסיכון לשלום הציבור הנובע מפני המשיבה. אכן מדובר באשה שהגורל המר עימה בשנתיים האחרונות, ואשר הכאב המלווה אותה הפך כה בלתי נסבל עד שטוב לה מותה מחייה. מצב דברים זה אינו מבטל את החשש מפני פגיעתה בציבור ובפרטים מתוכו, שכן הנחישות והיצירתיות שמאפיינות אותה במטרה ששמה לעצמה לשים קץ לחייה מעלים חשש ממשי שמא תמשיך במעשיה, ובתוך כך אף תגרום לפגיעה באחרים.
17. עם זאת, חולקת אני על מסקנתה של התובעת ולפיה לא ניתן להשיג את מטרת המעצר - הגנה על שלום הציבור - בדרך של חלופה אשר תשים חיץ בינה לבין הציבור ותמנע ממנה לסכנו. כפי שצוין לעיל, אין למשיבה ולא היתה לה כל כוונה לפגוע באיש מלבדה היא, והסיכון הנובע מפניה נוגע לנזק נלווה העלול להיגרם כתוצאה מניסיון אבדני. בכך יש, לדעתי, כדי להפחית במידה מסויימת מעוצמת המסוכנות הנובעת מפני המשיבה, ולאפשר את שחרורה לחלופת מעצר מתאימה.
18. סבורני כי פיקוח רצוף של שני משמורנים מהימנים, אחד מהם אישה שתוכל ללוות את המשיבה ולקפח עליה גם בנסיבות המצריכות פרטיות, בצירוף תנאים נוספים וערביות כספיות כבדות, יש בו כדי להבטיח ברמת וודאות טובה את שלום הציבור מפני המשיבה, לא פחות מאשר יש בהחזקתה בבית המעצר כדי להבטיח את שלום יושבי ועובדי בית המעצר מפניה.
19. שמעתי את המשמורנים המוצעים - אביה, אחיה, דודה וגיסה של המשיבה, וכן את שתי דודותיה ואחותה, והתרשמתי כי מדובר במשמורנים רציניים, סמכותיים, אמינים ומהימנים שניתן לבטוח בהם כי ימלאו אחר התחייבותם להבטיח את קיום תנאי החלופה. מדובר בקרובי משפחתה של המשיבה מדרגה ראשונה, החרדים לשלומה, והתרשמתי כי המוטיבציה שלהם לפקח עליה באופן הדוק שימנע ממנה לפגוע בעצמה או באחרים גבוהה ביותר, ואינה נופלת מזו של שוטרים או סוהרים.

20. אכן, לחלק מן המשמורנים עבר פלילי, אך מדובר באירועים מינוריים, שרובם אירעו לפני שנים רבות, הם מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ואין בנתון זה כדי לפגוע בהתאמתם.
21. אשר למצבה הנפשי של המשיבה: עייתי במסמכים הרפואיים המצויים בתיק החקירה, לרבות סיכום אשפוז האחרון בעקבות האירוע נשוא כתב האישום וחוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי שבדק אותה לאחר מעצרה, וכן תיקה הרפואי בקופת החולים הכללית, לרבות תרשומות ביקוריה אצל הפסיכיאטר המטפל בה.
22. מחוות הדעת עולה כי המשיבה סובלת מהפרעת אישיות וכן מתסמינים של סכיזופרניה בשלבים מסויימים במהלך השנתיים האחרונות, אשר הובילו לניסיונותיה האבדניים ולאחר מכן לאשפוז בבית חולים פסיכיאטרי מספר פעמים. עם זאת, המשיבה אינה חולה, אינה זקוקה לאשפוז אך זקוקה באופן ברור וחיוני לטיפול ומעקב רצוף של פסיכיאטר, וכן לטיפול תרופתי מגוון וקבוע ולהשגחה רצופה.
23. עיון במסמכי קופת החולים מלמד כי הנאשמת אכן מצויה בטיפולו של פסיכיאטר של קופת חולים, אך ביקורה האחרון אצלו היה בחודש מאי השנה, דהיינו: לפני כחצי שנה ומאז הצטמצם הקשר לקבלת מרשמים לתרופות שנרשמו לה, בכל מעקב ממשי אחר מצבה. ניתן, אפוא, להניח ברמת ודאות גבוהה, כי מעקב רצוף ואינטנסיבי יותר היה מהווה גורם ממתן עבור המשיבה, ומצמצם את הסיכון הנובע מפניה הן לעצמה והן לציבור.
- על חלופת המעצר לכלול, אפוא, גם תנאי של קבלת טפול נפשי קבוע וסדיר.
24. התובעת טוענת כי משפחת המשיבה אינה מבינה את חומרת המעשים, ולא עשו דבר מאז הביקורים האחרונים אצל הפסיכיאטר כדי לטפל בה. אין להם כלים או יכולת להתמודד עם מצבה.
- אינני מקבלת טענה זו. אביה של המשיבה הותיר בי רושם של מי שדואג לה, דואג לקבל ולספק את תרופותיה, וחרד לשלומה. נראה גם כי לבני משפחתה השפעה מרסנת – והראיה, החלטתה לוותר על רעיון השגת האקדח מחשש מפני אביה.
- סבורני כי המשמורנים מבינים היטב את חובותיהם, הם כשירים ומסוגלים לבצע את הפיקוח כנדרש, ולמנוע ממנה לצאת את ביתה ולסכן את שלום הציבור.
25. יצוין כי ראש עיריית נצרת שנכח במהלך הדיון התחייב לדאוג לביקור יומי של עובדת סוציאלית מן המחלקה לשירותים חברתיים אצל המשיבה, על מנת לספק לה תמיכה מקצועית מעבר לתמיכה המשפחתית. אין ספק שגם בכך יש כדי להוות גורם מפחית סיכון מצד המשיבה.
26. ולבסוף אומר כי השמתה של המשיבה במעצר, מלבד היותה צעד קיצוני שבו יש לעשות שימוש, כמצוות המחוקק, רק כאשר אין כל אלטרנטיבה, תהיה עבורה קשה מנשוא, יותר מאשר עבור כל אדם אחר, ויש בה משום פוטנציאל להחמרה משמעותית במצבה הנפשי של המשיבה, העלול לגרום לה לשוב ולנסות להתאבד, ובכך לסכן גם את סביבתה.
27. אינני מזלזלת בחובה להגן על שלום הציבור, שאינו נופל מן החובה להתחשב בצרכיה המיוחדים של המשיבה, אך שעה שמצאתי כי יש בחלופת מעצר כדי להגן באופן סביר על שלום הציבור, סבורני כי הכף נוטה

אל עבר שחרורה של המשיבה.

אשר על כן, אני מורה על שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר שפרטיה כדלקמן:

1. המשיבה תשהה בתנאי מעצר בית מלא בבית אביה בשכונת ג'אבל אלחמודי בנצרת.
2. בכל עת ישהו עם המשיבה שני משמורנים - גבר ואשה, מתוך רשימת המשמורנים המאושרים שלהלן, ואשר ישהו במחיצתה באופן רצוף לאורך כל שעות היממה, וימנעו ממנה לצאת את מעצר הבית או לעשות כל מעשה שיש בו משום פגיעה עצמית או פגיעה בזולת.
3. המשמורנים המאושרים הם:
 - אביה - מר זידאן תאופיק עאבד.
 - גיסה - מר עלא ריאד אבו נסרה.
 - דודה - מר נאדר תאופיק עאבד.
 - אחיה - מר עותמאן זידאן עאבד.
 - דודתה - גב' ניעמאת עאבד.
 - דודתה - גב' כאותר זועבי.
 - אחותה - גב' פאטמה עאבד.
4. כל הדלתות החיצוניות בבית יהיו נעולות במשך כל שעות היממה, כאשר המפתחות מצויים בידי אחד או יותר מן המשמורנים הנמצאים בבית.
5. המשמורניות יבדקו טרם פרישתן לשינה את גופה ומיטתה של המשיבה על מנת לשלול החזקת נשק חם או קר מכל סוג שהוא.
6. המשיבה תתייצב להמשך משפטה ככל שתידרש, כשהיא מלווה על ידי שני משמורנים - גבר ואשה, מתוך רשימת המשמורנים המאושרים.
7. המשיבה תהיה בטיפול ומעקב שבועי במרפאה לבריאות הנפש בנצרת, תיטול תרופותיה כפי שהותוו ותמלא אחר כל ההנחיות הרפואיות שינתנו לה.
- המשמורנים אחראים על התייצבות המשיבה לביקורת השבועית במרפאה לבריאות הנפש ועל נטילת התרופות הסדירה על ידי המשיבה.
- המשיבה תהיה רשאית לצאת את מעצר הבית לצורך המעקב והטיפול במרפאה לבריאות הנפש בנצרת, ובלבד שתהיה מלווה בכל עת על ידי שני משמורנים מאושרים, גבר ואשה.

8. המשיבה תפקיד סך 20,000 ₪ במזומן, וכן תחתום על התחייבות ותמציא ערבויות צד ג' של כל אחד מן המשמורנים על סך 20,000 ₪ כל אחת, להבטחת קיום תנאי החלופה.

9. המשטרה תהיה רשאית להיכנס בכל עת לבית אביה של המשיבה וכן לערוך חיפוש בחדרה ועל גופה על מנת לוודא כי אין היא מחזיקה בנשק מסוג כלשהו.

ניתנה והודעה היום כ"ב בחשוון התשע"ו, 04/11/2015 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר , שופטת סגנית הנשיא

החלטה

אני מעכבת את שחרורה של המשיבה עד ליום 5/11/2015 בשעה 13:00 לצורך הגשת ערר.

ככל שלא יוגש ערר עד למועד זה, או ככל שתודיע המבקשת כי אין בדעתה להגיש ערר, תשוחרר המשיבה מיד לאחר מילוי כל תנאי השחרור, כמפורט בהחלטה דלעיל.

ניתנה והודעה היום כ"ב בחשוון התשע"ו, 04/11/2015 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר , שופטת סגנית הנשיא

הוקלדעלידיחגיתסעדון